

УДК 338.2

Грицун В. О., аспірант

Київський національний університет технологій та дизайну

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ІНТЕГРОВАНИХ МОДЕЛЕЙ БІЗНЕС-СТРУКТУР

За нашим баченням, сучасний етап розвитку національного господарства відбувається у вкрай важких умовах. У такому випадку інтегровані моделі бізнес-структур здатні допомогти суб'єктам підприємницької діяльності адаптуватися до поточного стану.

Як справедливо зазначили Л. Ганущак-Єфіменко, М. Ігнатко провівши аналіз інноваційних перетворень ряду провідних країн, слід виділити основні напрямки, які доцільно розвивати в Україні для формування інтегрованих моделей бізнес-структур:

1. Формування механізму взаємодії науки, бізнесу та органів управління в аграрній сфері.

2. Розробка нормативно-правових механізмів управління інноваційним розвитком.

3. Використання економічних механізмів для стимулювання інноваційної діяльності в аграрній сфері.

4. Кластерний підхід до реалізації інноваційних процесів.

5. Створення регіональних інноваційних структур.

6. Поглиблення міжнародного науково-технічного співробітництва.

7. Розробка системи планування фінансового забезпечення інноваційного розвитку агропромислового виробництва [1].

Перспективним напрямом інноваційних перетворень є інтегровані моделі розвитку бізнес-структур в національній економіці в умовах війни.

В Україні завдання підвищення конкурентоспроможності істотно відрізняється від провідних зарубіжних країн. Великі українські корпорації поки що знаходяться на початковій стадії свого формування. В Україні набирають силу процеси інтеграції, злиття і поглинання компаній високотехнологічного бізнесу. Формуються інтегровані науково-виробничі структури ринкового типу – корпорації, концерни, консорціуми, холдинги. На сьогодні у світовій теорії і практиці менеджменту існують різні передумови для формування інтегрованих структур. Аналіз світового досвіду дозволив виділити такі особливості формування інтегрованих структур бізнесу, що матимуть практичне застосування для вітчизняних підприємств. Найчастіше інтеграція бізнесу проводиться з метою отримання та максимізації синергетичного ефекту. Потенційний прибуток від капіталовкладень інтегрованої компанії виявляється вищим порівняно із сумарною виручкою, отриманою у разі виробництва того ж об'єму, але групою незалежних фірм цієї компанії, тому що інтегрована компанія має більш низькі витрати, ніж сумарні витрати групи незалежних фірм [2, с. 155–156].

Організаційний механізм, придатний до застосування безпосередньо у інтегрованих структурах (далі – ІСБ) складається з таких елементів як: стратегія ІСБ окремих бізнес-підрозділів як план заходів щодо досягнення стратегічних цілей; система збалансованих показників як кількісне вираження стратегії й контроль за її виконанням; тип управління ІСБ як спосіб контролю й досягнення фінансових цілей бізнесу; організаційна структура як спосіб розподілу функцій, обов'язків і відповідальності між керуючою компанією (корпоративним або фінансовим центром) та учасниками ІСБ; система бюджетування як інструмент планування, відстеження й контролю виконання стратегічних і операційних показників діяльності ІСБ; управлінський облік на основі

загальнокорпоративних стандартів як спосіб забезпечення прозорості, оперативності, вірогідності інформації й аналітики; система трансферного ціноутворення як інструмент справедливого розподілу доданої вартості й оцінки ефективності підрозділів, а також мотивації їхніх керівників. При організації інтегрованої структури слід додатково враховувати типи корпоративних структур – ринкової чи англо-американської (притаманна однорівнева структура власності коли акціонерами є як окремі особи, так і інвестиційні фонди; бізнес-групи практично відсутні) та контролюючої чи континентальної (фокусування на додержанні інтересів вузького кола власників; жорсткий контроль за працею менеджерів й рухом всіх фінансових потоків у межах ІСБ) [3].

За нашим баченням, залучення європейського досвіду формування інтегрованих моделей бізнес-структур доцільний з певною адаптацією. Отже сучасна наука повинна глибинно розвивати проблематику таких структур, як основи інноваційного розвитку країни.

Література

1. Ігнатко М., Готра В. В., Ганущак-Єфіменко Л. Зарубіжний досвід активізації інноваційної діяльності агропромислового виробництва. 2019. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/24781/1/%D0%86%D0%B3%D0%BD%D0%B0%D1%82%D0%BA%D0%BE%20%D0%9C.%2C.pdf>.
2. Ганущак-Єфіменко Л. М., Коберник І. В. Особливості формування інтегрованих бізнес-структур. *Актуальні проблеми економіки*. 2012. № 3(129). С. 154–160.
3. Ганущак-Єфіменко Л. М. Організація інтегрованих структур бізнесу в умовах сучасного ринкового середовища. URL: <https://dspace.nuft.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/2881/3/5869.pdf>.

УДК 338.2

*Гнатенко І. А., д.е.н., професор
Щур О. В., аспірант*

Київський національний університет технологій та дизайну

DEVELOPMENT OF INNOVATIVE ENTREPRENEURSHIP IN CONDITIONS OF CHANGE

In innovative entrepreneurship, which functions in the innovative economy, special importance is given to taking into account the time factor, which requires compliance with the principle of timeliness. That is, the introduction of innovations, inventions or various innovative projects in the system of the innovative economy can ensure the receipt of excess profits only when they appear in the time period allocated for them by evolution, and innovations have historical prerequisites for diffusion and economic conditions for their consumption by society [1–6].

An innovative economy must comply with the principle of continuity, which means that it goes through certain successive stages: the birth of new changes; their maturation; formation; transition to new periods. At the same time, new changes change the old ones, but with the storage and retransmission of some old elements in them in modern conditions but in a different tonality. Therefore, it is necessary to take into account the scientific achievements of the authors of the past, who conducted research on the diffusion of innovations in the production, non-material, innovative, institutional and technical-technological spheres. The principle of consistency means the presence of logic in any innovative process or activity and consists in the implementation of a set of development stages of the entire innovative economy and entrepreneurship, the final result of which is subordinated to one general goal – to achieve a high level of competitiveness of the national economy (or enterprise), due to innovative orientation [9–11]. Such stages must be performed in a strict sequence, correspond to the logic